

Små sagn om Lundhøj

fortalt og nedskrevet af nu afdøde Johannes Bak, Hurup

Min bedstemor, Hanne, der var født i Ullerup på "Østergård", (ejes i dag af Holger Dieckmann), der ligger nedenfor "Lundhøj" fortalte os, at hendes fader, Jens Chr. Nielsen, i sin tid solgte Lundhøj til Nationalmuseet med den servitut, at der altid skulle være vejret igennem gården op til Lundhøj. Følgende sagn er ligeledes fortalt af hende.

Kobbergruekedlen

Om en kobbergruekedel, der engang fandtes på gården. En middagsstund, da manden i gården lå i alkoven og sov til middag, kom der et par af højfolket ind og bad om lidt mælk til deres syge barn. De havde en gryde imellem sig. Manden greb sit fyrstål og smed det i gryden. Da den jo var af ædelt metal, kunne de små mennesker ikke

holde fast på gryden, og de flygtede ud af huset - efterladende denne kedel; men den ene af de to væsener må have været en kvinde, for hendes bryster var så store, at de næsten slæbte på jorden, men hun slog dem med et kast over skulderen, og væk var hun.

Lunde og Favre

Der fortælles også om to jætter "Lunde & Favre". Den ene boede i Lundhøj, den anden i Favres Knold, en lille forhøjning på vejen ned til Ambys (nu Vita & Gunnar Kjeldgaard). De var fjender og sloges engang imellem, men til sidst blev de begge på valen. Efter sigende skulle intet kunne gro der. Der er da også en plet, hvor afgrøden ikke rigtigt gror til.

Kilde: Sydthy Årbog 1989, side 6.